

James Law (1838-1921)

Veterinair verleden

Er is een duidelijke parallel tussen de levensgeschiedenis van Liautard en die van Law: beiden waren eminente studenten, beiden hebben in Alfort gestudeerd, waarna ze de overtocht naar de USA hebben gemaakt. Zowel Liautard als Law hebben een onuitwisbare stempel gezet op de ontwikkeling van het veterinaire onderwijs en het aanzien van de veterinaire wetenschap, met name in Amerika. Een andere overeenkomst was, dat het werk van Pasteur op beide geleerden een grote invloed heeft gehad.

Law werd geboren in 1838 in Edinburgh, in de buurt waarvan zijn vader een landbouwbedrijf had. Na het lagere onderwijs volgde hij de opleiding aan

het 'Veterinary College' in zijn geboorteplaats, waar hij op negentienjarige leeftijd als beste slaagde. Hierna vertrok hij om zijn studie te vervolgen naar de 'Écoles vétérinaires' van Lyon en Alfort. Daarna keerde hij in 1860 terug naar Edinburgh, waar John Gamgee hem aan het 'Edinburgh New Veterinary College' wist te verbinden om les te geven in de veterinaire anatomie, fysiologie en materia medica. Dit 'College' was in 1857 opgericht door John Gamgee naast het 'Edinburgh Veterinary College', dat onder leiding stond van William Dick. John Gamgee was aanvankelijk werkzaam geweest onder Dick. Na onenigheid had Gamgee echter een eigen school gesticht. In 1861 publiceerden John Gamgee en zijn collega James Law *A General and Descriptive Anatomy of Domestic Animals*, een zeer uitgebreid en degelijk studieboek voorzien van prachtige illustraties.

In 1865 werd de school overgeplaatst naar Londen om daar onder de naam 'Albert Veterinary College' voortgezet te worden. Dit liep echter op een teleurstelling uit en Gamgee was al spoedig gedwongen de school op te heffen. Ondertussen had Law ontslag genomen en gesolliciteerd naar de functie van rector van zijn oude school in Edinburgh als opvolger van William Dick die in 1866 overleden was. Hoewel hij de beste papieren had, is hij niet benoemd, omdat Dick had bepaald, dat hij niet opgevolgd mocht worden door iemand, die in relatie stond met zijn 'vijand' Gamgee. Law is daarna met zijn gezin naar Ierland vertrokken om een particuliere praktijk te beginnen in Belfast.

Ondertussen was Gamgee voor een advies over de bestrijding van runderpest naar Amerika vertrokken. Toen hij hoorde, dat Ezra Cornell, een gefortuneerd zakenman, een landbouwuniversiteit in Ithaca (NY) wilde stichten en het noodzakelijk vond, dat daarbij ook een dierenarts werd aangetrokken, stelde Gamgee hem voor om Law te benaderen. Dankzij de voorpraak van zijn vriend Gamgee werd Law per september 1868 benoemd tot professor aan de Cornell-universiteit. Daarmee werd hij de eerste hoogleraar diergeneeskunde in Amerika.

Hoewel het opzetten van het onderwijs en onderzoek veel van zijn tijd in beslag nam, zag Law kans om een boek te schrijven, niet alleen ten behoeve van zijn studenten, maar ook voor veehouders. Dit boek, getiteld *The farmer's veterinary adviser. A guide to the prevention and treatment of diseases in domestic animals* waarin alle wetenschappelijke terminologie vermeden was, verscheen in 1876; het beleefde vijftien edities.

Law was een uitstekend spreker zodat zijn colleges goed werden bezocht. Het onderwijs voor de veterinaire studenten bestond uit een basisopleiding, die na vier jaar de titel van bachelor (BVS) opleverde en een vervolgopleiding voor de meer begaafde studenten van twee jaar met als uitzicht de titel van doctor (DVM). In 1876 was het Daniel Elmer Salmon, die als eerste in de Verenigde Staten van Amerika de titel DVM verwierf.

De omstandigheden, waaronder onderzoek gedaan moest worden, waren nog zeer primitief. Zo was er één microscoop beschikbaar, die het persoonlijk eigendom was van Law. Het was nog een geschenk dat hij in 1862 van zijn studenten in Edinburgh gekregen had.

Toen Law de melk die de melkman had geleverd en die enigszins draderig was, nader microscopisch onderzocht, vond hij levende organismen. Dezelfde organismen zag hij in het drinkwater van die koeien alsook in hun bloed. In een nadere studie wees hij op het gevaar van epidemieën door het gebruik van melk, afkomstig van koeien die besmet drinkwater hadden genuttigd.

In 1879 kreeg Law het verzoek van de voorzitter van de 'National Board of Health' om te adviseren hoe het toezicht op de hygiëne van huisdieren moest worden georganiseerd. In zijn rapport, in 1880 gepubliceerd in de *American Veterinary Review*, maakte Law een onderscheid tussen dierziekten die op mensen overdraagbaar zijn en die tot het werkgebied van de 'Health Board' behoren en ziekten die niet voor mensen besmettelijk zijn maar wel van dier op dier overgaan. Omdat deze laatste groep een grote bedreiging voor de agrarische economie vormt, is hun preventie en uitroeiing van het grootste belang voor de nationale welvaart.

In 1983 heeft prof. James Steele in zijn aan Cornell University gehouden 'James Law Lecture' de opvattingen van Law uit





In een rapport vermeldde Law, dat op Amerikaanse rundveebedrijven omstreeks 1883 geen mkz voorkwam, behalve op een beslag, waar kort ervoor runderen uit Engeland waren geïmporteerd. Zijn advies was om deze runderen geïsoleerd te houden, totdat de ziekte was uitgewoed. Toen hij geconfronteerd werd met het feit, dat twee scheepsladingen met runderen vanuit Amerika in Engeland waren gearriveerd en toen leden aan mkz, kon hij bewijzen dat de schepen niet of onvoldoende gedesinfecteerd waren. De runderen waren gezond aan boord gegaan en waren tijdens de reis besmet. In Chicago hield hij in 1884 een voordracht over besmettelijke veeziekten, met name over Texas fever (babesiosis), longziekte, tbc en malleus. Hij sloot af met de conclusie dat bij de uitbraak van een besmettelijke veeziekte de bestrijding ervan de taak van de nationale overheid zou dienen te zijn. Hij adviseerde om in iedere staat een dierenarts in overheidsdienst te benoemen met als taak uitbraken van besmettelijke veeziekten te signaleren en de dieren, die in het betreffende ambtsgebied ingevoerd werden, nauwlettend te observeren.

In een voordracht in 1893 voor de 'State Agricultural Society', getiteld *A higher veterinary education, essential to the maintenance and improvement of our life stock, to our soil fertility, our foreign markets and public health*, bepleitte hij de oprichting van een nationaal en zelfstandig veterinair opleidingsinstituut in plaats van afzonderlijke leerstoelen aan landbouwscholen. Jarenlang heeft Law zich ingezet voor een zulk een instelling en ten langen leste werd op 21 maart 1894 door de gouverneur van de staat New York goedkeuring verleend aan een plan om onder de vlag van de Cornell Universiteit in Ithaca een State Veterinary College te stichten. De kosten werden begroot op \$ 50.000,-. Het imposante gebouw (later bekend onder de naam 'James Law Hall') werd in 1897 in gebruik genomen. Zelfstandig veterinair onderwijs gaf de mogelijkheid om hogere eisen te stellen aan de opleiding en aan de studenten. De ongekend grote inzet van James Law heeft krachtig bijgedragen aan de kwaliteit en het aanzien van de veterinaire beroepsgroep in Amerika.

Na een periode van veertig jaar aan de Cornell Universiteit ging Law in 1908 met pensioen. Hij is in 1921 overleden.

Geraadpleegde literatuur:

- Dunlop RH, and Williams DJ. *Veterinary medicine; An illustrated history*. (St Louis 1996); 348, 520,651,654
- Eby CH. James Law, 1838-1921. *Modern veterinary practice*, 1959; 40: 40-9
- Leonard EP. *A Cornell heritage, veterinary medicine 1868-1908* (New York 1979)
- Leonard EP. *In the James Law tradition, 1908-1948* (New York 1982)
- Mathijsen A en Oldenkamp EP. Voorgangers, nr. 29 (W. Dick), nr. 39 (J. Gamgee), nr. 49 (A.F. Liautard). *Tijdschr Diergeneeskd* 1998; 123: 508-9, 2000; 125: 388-9, 2002; 127: 700-1
- Steele JH. Zoonoses 1879-1983: An update of James Law's report on diseases of animals. *Vet.Heritage*, 2000; 23: 14-20.

Deze rubriek wordt verzorgd door leden van het Veterinair Historisch Genootschap.

A. Mathijsen en E.P. Oldenkamp